

Adva Drori

**“Being Worthy -
Past, Present
and Future”**

The Gallery at Beeri, 2015

Adva Drori

“Being Worthy-
Past, Present
and Future”

The Gallery at Beeri, 2015

“Being Worthy - Past, Present and Future”

The Gallery at Beeri, 2015

Exhibition and Catalogue

Curater: Ziva Yalin

Photography: Dondi Schwartz, Ran Arde

Graphic Design: Dekel Maimon

Text Editing: Dana Baram

Translation: Tal Haran

Printing: Nachlieli Print

All measurments are in meter:

W=width, H=height

© All rights reserved

2015

Thanks:

Thanks to the Gallery at Kibbutz Beeri for publishing this catalogue; Special thanks to Ziva Yalin for the opportunity to exhibit the work at the gallery and the invitation to enjoy the hospitality of the kibbutz while working on the exhibition.

To Colin Lingwood of the Kibbutz Beeri laundry for laundering the large felt works;

To Tamar Peri of the Kibbutz Sarid laundry for laundering the large felt works;

To Eran Avni for his work on streaming video materials for the exhibition;

To Nurit Zarchi for her permission to work with her poem “The Queen Came to the King”;

To the members of Kibbutz Beeri for their warm hospitality, and special thanks to Niva Segev and Yohanan Drucker;

To Shai Yalin, Ziva Yalin and all the members who came to help with the felting;

To Ora Bar of Kibbutz Sarid for sewing the white dolls;

To Tal Haran for the English translation;

To my parents Yardena and David who have been at my side all along;

Special thanks to Ido for all his help and love;

Adva Drori: A Journey – From the Queen of
Hearts to the Broken Heart Queen
Ada Naamani 35

From Soft to Hard, from Innocent and
Vulnerable to Rough –The Felting Process
Ziva Yalin 31

Artworks - Adva Drori 13

Ada Naamani

Adva Drori: A Journey – From the Queen of Hearts to the Broken Heart Queen

The Queen of Hearts was Adva Drori's final project at the School of Visual Theater (2000). Adva the Queen borrows the cruel character of the Queen of Hearts from *Alice in Wonderland*. She fries Barbie dolls and the stench rises to high heaven.

On the top of a high tower, Adva/Rapunzel¹ is seated on a revolving mirror-stage. In the form of a golden-haired witch/fairy she offers her audience slices of Sabbath Halla on which the words "Sleep, valley" are scorched. The audience, that has climbed all the winding steps in the tower, surrounded with strange rabbits and colored hard-boiled eggs, spreads the slices with butter and eats²...

Adva, a kind princess, colorfully dressed, her hair pleated in two long thin braids, sits in her padded home, where the walls and floor are covered with colorful carpets and filled with strange objects – conglomerates – soft toys and children's clothes. Everything around her is sewn, embroidered, knit or felted. She invites the audience to come, sit at her side on the carpet, embroider and sew something personal on small cushions – help her fill the over-filled content even more. Then heart-to-heart talks take place, too³.

In the center of the filled, colorful space, on and inside a large scary felt carpet, reminiscent of a skinned, large primal animal, lies a woman/girlchild wearing a white dress. Her lips and hands are stained and bleeding⁴.

On old hand-embroidered tablecloths, poems are machine-embroidered, in red thread. These are love and reconciliation poems that Drori has written, hanging as

part of the cave-shaped installation in her last exhibition⁵, named "The Queen Came to the King", borrowed from a poem by Nurit Zarchi in which a broken-hearted queen in love sing to her beloved, unloving king.

This is another part of the journey that began with the Queen of Hearts, taking revenge of the Barbie dolls – symbol of convention and perfection – on behalf of one injured girlchild who feels rejected and unworthy. All that has been accumulated, connected, sewn together and embroidered is about her childhood. This is a quest of self, taking place over years, in which the girl, at the core of the mature Adva, allows herself to escape into a world of fantasy and legend, in the belief that as in all fairy tales, everything will come to a happy ending.

*"But at the edge of the grass,
At the end of the broken horizon sits a she-spider
Her name is childhood.*

*Sitting at the edge of the grass scheming at you thread by thread.
Dressed you're not dressed. Undressed not undressed.
Riding on you and your feet drag on the ground,
Your eyes are open and you fall asleep.*

*Alone she weaves at us,
In the morning up to our knees, a small mound of silver garments
At noon, up to the bread knife*

*In the evening, look, up to here
Palaces of mold, hole by hole,
And up to the stars."*

(Nurit Zarchi, Hypnodrome Hotel 1998 [Heb.], p. 23)

It is a difficult task – escaping childhood and erasing the constitutive narrative which, as the poet put it, is caught wound up in its spider web, tirelessly bothersome.

A girl child on a kibbutz. A different child in a group of children living together. A parents' home that does not provide enough protection from the preying, trampling children's group that is tight and closed most of the day. Nights in the common dormitories, far from the direct protection of one's parents. A sense of separation, loneliness, a fierce need of love, fear of rejection. There's a grandmother, too – hearty, devoting special attention. Grandmother sews Adva special dresses, unusual and distinct among the collective, uniform-looking garments of the kibbutz children. "In these dresses I felt very safe" says Adva, and I add – probably special and loved, too.

"When I write I think about my own childhood. Everything happens in childhood, all the keys are there. The question is what form we give it", says poet and writer Nurit Zarchi about herself, having also grown up on a kibbutz, and visualizing childhood as a she-spider that traps her in its web.

Captured in the web of childhood Adva Drori continues her quest of fantasy. Transferring personal inner-world materials through the prism of legend and imagination, she tries to free herself with her art work from a heavy burden she bears.

The choice and escape to the world of fantasy and legend is an organic connection to the child's world, a world of an innocent mind that believes in the ability of imagination to mend and heal breaches. With the help of the imagination, out of harsh and at times inconceivable reality, an alternative world grows, with its own logic and justice.

This is the place where Adva Drori acts. It is a role play in which she is sometimes a little girl, at others a wicked witch, a generous fairy, a primed-up princess or a loving and disappointed queen. Plays of the imagination enable her a huge space of action in which she works tirelessly. She cuts and sews and embroiders and felts, pastes and crushes, writes, performs, speaks. Alone in the studio and in public in the gallery.

Hiding and exposing, building and destroying, butting and mending. An entire ritual whose final aim is inner healing, feeling worthy of herself and the world.

"To Be Worthy – Past, Present and Future" is the last in a series of installations relating to her childhood. In Beerli, Drori returns to her point of departure, in a way – to the kibbutz. In this case, Beerli serves as a mirror image of the place where she grew up, where her inner burn-wounds were etched from which she attempts to heal. The closing of a circle.

Is it the end of the journey? Has the mind mended? Have Drori's heroines found rest, have all the breaches been healed? Have childhood's restless web ceased to entrap the chambers of the heart?

- 1 Rapunzel, heroine of the same-titled legend, is held prisoner in a high tower. The Brothers Grimm – The Collected Works, Translated into Hebrew by Shimon Levy, Sifriyat Hapoalim, 2009, p. 44
- 2 *Numi Emek* – Installation-performance in the water tower, Commemoration Gallery at Kiryat Tivon, 2003
- 3 *The Silent Kingdom* in Adva Drori's Embroidering Biography, installation-performance at Hakibbutz Gallery, Tel Aviv, 2011
- 4 *Girl - Color Red!* Installation (and performance at the opening), Municipal Gallery of Rishon LeZion, 2012
- 5 *The Queen Came to the King*, installation, Zadik gallery, Jaffa 2015. The poems are cited from "The Queen Came to the King" by Nurit Zarchi, published by Massad, 1992

Ziva Yalin

From Soft to Hard, from Innocent and Vulnerable to Rough –The Felting Process

“Being Worthy - Past, Present and Future” The Gallery at Beeri, 2015

We have been privileged to follow Adva Drori's work process in the Gallery at Beeri for a whole week while she stayed at the kibbutz and worked there with her partner Ido. The process of felting on the gallery floor parallels an inner process of growth, from the soft and pure, optimistic and childlike, through stages of adolescence and maturing, roughening, scarring, wounding, toughening and adjusting to a harsh environment... The process began with much preparation: cleaning, spreading nylon and cloth sheets as a foundation for the work.

Then, with unending patience, fine thin layers of natural white sheep wool was spread crosswise, with the artist sitting cross-legged in the middle of all that white (magnificent sight!) and spinning the fibers that rose to a height of several centimeters. Only then were bits of wool added, dyed in additional colors, giving shape and image to the white surface.

Over all of these, very thin transparent material was spread for protection, and the work of pressing the layers of wool began, with much water and natural olive-oil soap. The pressing required thorough stamping on the whole work area, and we called upon the members of Kibbutz Beeri, who came out spontaneously on Saturday, the day after the Passover Seder, rolled up their pant legs, took off their shoes and held a joint stamp 'happening' – adults, adolescents and children... Then came wringing out of the superfluous water with a press, and laundering the work in the kibbutz's giant washing machine in order to shrink the fibers.

The shrinking and sticking together of the fibers is a necessary stage in the process. (I dwell for a moment on the cleaning issue – Drori's terminology always regards dirt and cleaning as terms from one's inner world, and in fact she devotes much time in her work to cleaning and rinsing with great quantities of water, actually washing the gallery, every single surface, an obsessive cleansing with Ido – her partner – working alongside her.) Then the object is spread to dry outside in the spring sun, and one hard, rough layer begins to form, almost leather-like. This is the felt. A fascinating process that began as soft, fine sheep's wool ends in tough felt that has undergone so many stages...

Process work has characterized Adva Drori's work from its inception until the present. Her art possesses a kind of slow, long breath. It deals with a personal, biographical research. A significant component in her creative process is the element of “breathing” into all those biographical materials, breathing into the inner wound, creating the flow of searching, wondering and awakening. Awakening to personal biographical wounds and tying together the personal and the more general wounds of the place where she grew up – kibbutz society – and the national wounds of life in the State of Israel – all of these together create a more whole experience of an artistic work.

The exhibition at Beeri, “To Be Worthy – Past, Present and Future”, closes a cycle of four exhibitions, for each of which Adva Drori prepared one large felting work. In the first of the series, “Girl”, at the Digital Institute, Holon (2011), and in the work she made for her exhibition at Rishon Lezion, “Girl –Color Red!” (2013), in a large, black space one little girl is seen wearing a white dress, and a red shout “drips” out of her mouth and her fingers, held out wide to the sides as in a crucifixion/rape scene.

In the third work of this series, shown at Tzadik Gallery (2015), “The Queen Came to the King”, a young woman is seen in a dance pose, “coming” towards the spectator in a light gesture, a yellow crown on her head, with an optimistic, glad kind of air. The new work, made especially for Beeri Gallery, “To Be Worthy” (2015), shows two figures, a couple, for the first time – a young woman and a young man, prince and princess, in a mutually opposite structure, as in playing cards. Here the girl finally feels worthy of life in a couple, acceptance at the end of a long and arduous process. She closes a cycle from girl-child to mature woman, from solitude to life with a

partner. This is also the first time for her to work jointly on an art work with someone else. So far she has always worked on her own, she says.

The poetic texts embroidered on the fabrics hanging along the walls of the gallery have been written during the past year and a half. They were written by the artist as love poems to her partner, and express the transition to a new phase in her life and work.

Staying at Kibbutz Beeri while working on the exhibition has been a significant part of the process for Adva Drori, against the background of her past as kibbutz-born and past kibbutz member. This time the discourse around the kibbutz theme meets her at a new place, to which she arrives stronger and riper than ever, with new insights from her own life and growth. This is an exhibition of conciliation and acceptance of past pain, accepting her present whole self and extending an illuminated gaze towards the future.

The little girl, once quiet and hidden, receives real room to voice herself, her solitude, pain and joy. And there is much joy and a smile of acceptance in the air.

The Queen Came to the King - detail - (2014)
Felting with sheep wool, w: 0.97, h: 3.92

באה המלכה למלך - פרט (2014) - ליבוד בצמר כבשים,
ר: 3.92, ג: 0.97

Two Apples - detail (2015) - Embroidery and sewing,
w: 1.3, h: 1.45

שני תפוחים - פרט (2015) - רקמה ותפירה,
ר: 1.3, ג: 1.45

Runny Nose (2014) - Felting, embroidery and
sewing with different materials, w: 1.47, h: 1.31

המנוזלת (2014) - ליבוד, רקמה ותפירה בחומרים שונים,
ר: 1.47, ג: 1.31

Shay & Ido pressing the felt

תהליך ליבוד - שי ועידו כובשים את הלבד

You Understand Nothing (2014) - Felting with sheep wool, embroidery and sewing, w: 1.1, h: 1.7

איך מבין דבר (2014) - ליבוד בצמר כבשים, רקמה ותפירה, ר: 1.1, ג: 1.7

Self-portrait (2014) - Felting with sheep wool,
w: 0.97, h: 3.92

דיוקן עצמי (2014) - ליבוד בצמר כבשים,
ר: 0.97, ג: 3.92

Sadness, detail (2014) - Writing, embroidery and
sewing with different materials, w: 0.4, h: 1.4

עצבות, פרט (2014) - כתיבה, רקמה ותפירה בחומרים
שונים, ר: 0.4, ג: 1.4 (2014)

To Be Worthy (2015) - Embroidery,
w: 1.4, h: 1.45

להיות ראוייה (2015) - רקמה,
ר: 1.4, ג: 1.45

The Queen Came to the King (2013) -
Felting with sheep wool, w: 2.5, h: 8

באה המלכה למלך (2013) - ליבוד בצמר כבשים,
ר: 2.5, ג: 8

Girl (2011) - Felting with sheep wool,
w: 4, h: 5

ילדה (2011) - ליבוד בצמר כבשים,
ר: 4, ג: 5 (2011)

I Shall Become a Star (2014) - Felting with sheep wool,
w: 0.73, h: 2.45

אחיה לכוכב (2014) - ליבוד בצמר כבשים,
ר: 0.73, ג: 2.45

Don't Touch Me (2011) - Felting with sheep wool and
feathers, embroidery, w: 1.75, h: 1.5

אל תיגע בי (2011) - ליבוד בצמר כבשים ונוצות, רקמה,
ר: 1.75, ג: 1.5

Adva Drori: Artworks

אדוה דרורי: עבודות

בעמודים הבאים >

עמ' 14-15

ילדים (2012) - ליבוד בצמר כבשים ותפירה, ר:2.5, ג:1.3

עמ' 16-17

חלל התערוכה (2015) - "להיות ראוייה - בעבר, בהווה ובעתיד", הגלריה בבארי

< Previous Pages

P. 14-15

Children (2012) - Felting with sheep wool and sewing, w:2.5, h:1.3

P. 16-17

Exhibition Space (2015) - "Being Worthy - Past, Present and Future"

The Gallery at Beeri

Michael (2014) - Felting, embroidery and sewing,
w: 1.2, h: 2.3

מיכאל (2014) - ליבוד, רקמה ותפירה,
ר: 1.2, ג: 2.3

זיוה ילין
אוצרת הגלריה בבארי

מהרץ אל הקשה, מהתמים והפגיע אל המחוספס - תהליך ליבוד הלבד

"להיות ראוי - בעבר, בהווה ובעתיד", הגלריה בבארי 2015

זכינו ללוות את תהליך עבודתה של אדוה דרורי בגלריה בבארי במשך שבוע תמים, שבו התארח בקיבוץ ועבדה בגלריה בליווי בן זוגה עידו. תהליך ליבוד הלבד על רצפת הגלריה מצטייר בעיני כמקביל לתהליך נפשי של גידול וצמיחה, מהשלב הרך והטהור, האופטימי והילדי ועד שלבי ההתבגרות, ההתחשפחות, ההצטלקות, הפציעה, ההתקשחות וההסתגלות לסביבה הקשה.

בתחילת התהליך הייתה ההכנה המרובה: הניקוי, פרישת יריעות הניילון והבדים כמצע לעבודה, ואז, בסבלנות אין קץ, נפרשו שכבות דקות דקיקות ורכות של צמר כבשים לבן טבעי, שתי וערב, כשהאמנית יושבת ושיבה מזרחית באמצע הלבן הלבן הזה (מחזה מרהיב!) וטווה את סיביה, עד שהגיעו לגובה של מספר סנטימטרים. רק אז נוספו פיסות של צמר צבועות בצבעים שונים, והן שיצרו את הצורה ואת הדימוי על פני המשטח הלבן. על כל אלו נפרסו בדים שקופים דקיקים להגנה, והחלה עבודת הכבישה וההידוק של שכבות הצמר באמצעות מים רבים וסבון משמן זית טבעי. כדי להדק את העבודה היה צורך לדרוך היטב על כל המשטח, ולשם כך קראנו לעזרת חברי בארי. הם נרתמו בספונגניות, בשבת שלמחרת סדר הפסח - מבוגרים, נערים וילדים הפשילו מכנסיים וחלצו נעליים בהפנינג של דריכה בצוותא. אחרי הדריכה הגיע תור הסחיטה במכש, גלגול להוצאת המים הנותרים וכיכוס במכונת הכביסה הענקית של הקיבוץ, כדי לגרום לסיבים להתכווץ. כיוון הסיבים והידבקותם זה לזה הוא שלב הכרחי בתהליך. (אני מתעכבת להגיע על עניין הניקוי - על פי מונחיה של אדוה דרורי, לכלוך וניקוי נובעים תמיד מעולם הנפש. גם בפועל היא מקדישה בעבודתה זמן רב לניקוי ולשטיפה במים רבים, למירוק הגלריה, לניקוי כל משטח ומשטח, ועידו בן זוגה עובד איתה.) לאחר מכן נפרסה העבודה לייבוש בחוף בשמש האביבית, והתחילה להיווצר שכבה אחת קשה ומחוספסת, כמעט כמו עור. זהו הלבד. תהליך מרתק, שמתחיל בחומר צמרי רך ועדין ומסתיים בלבד נוקשה שעבר שלבים רבים.

העבודה התהליכית מאפיינת את יצירתה של אדוה דרורי מתחילת דרכה ועד היום. יש באמנות שלה נשימה ארוכה. היא עוסקת במחקר ביוגרפי אישי. מרכיב משמעותי בתהליך היצירה שלה הוא אלמנט "הנשימה" אל כל אותם חומרים ביוגרפיים, נשימה לתוך הפצע הנפשי, יצירת

זרימה של חיפוש, תהייה והתעוררות. ההתעוררות לפצעים ביוגרפים אישיים ויצירת הקשרים בינם ובין פצעי המקום שבו גדלה, החברה הקיבוצית, ובין פצעי הלאום של מדינת ישראל - כל אלו יחד יוצרים חוויה שלמה יותר של העשייה האמנותית.

התערוכה "להיות ראוי - בעבר, בהווה ובעתיד", המוצגת בבארי, סוגרת מעגל של ארבע תערוכות, שלכל אחת מהן הכינה אדוה דרורי עבודת לבד אחת גדולה. בעבודת הלבד הראשונה בסדרה, "ילדה", מהמכון הדיגיטלי בחולון (2011)¹ ובעבודה "ילדה - צבע אדום!" (2013)² שהכינה לתערוכה בראשון לציון, נראית ילדה אחת קטנה בשמלה לבנה בחלל גדול ושחור, וצבעה אדומה "נוטפת" מפיה ומאצבעותיה הפרושות לצדדים, כמו בתנוחת צליבה או אונס. בעבודה השלישית בסדרה, "באה המלכה למלך" מהתערוכה בגלריה צדיק (2015)³, נראית נערה בתנוחת ריקוד, נעה לקראת הצופה בתנועה קלילה, כשכתר צהוב על ראשה. האווירה אופטימית, שמחה. בעבודה החדשה, "להיות ראוי", שהכינה במיוחד לגלריה בבארי (2015), מופיעים לראשונה שניים - זוג, נערה ונער, נסיך ונסיכה - במבנה הפוך זה לזה, כמו בקלפים. הנה סוף סוף חשה הנערה ראוייה לחיי זוגיות, משהגיעה להשלמה עם עצמה בסופו של תהליך ארוך ומפרך. היא סוגרת מעגל מילדה לאישה בוגרת, מבדידות לחיי זוגיות.

וזהו גם הפעם הראשונה שאדוה דרורי עובדת על יצירה בשיתוף עם אדם נוסף. עד כה עבדה תמיד לבדה, כך סיפרה. הטקסטים השיריים, אשר רקומים על הבדים התלויים על קירות הגלריה, נכתבו בשנה וחצי האחרונות. אלו הם שירי אהבה שכתבה האמנית לבן זוגה, והם מבטאים מעבר לשלב חדש בחייה וביצירתה.

בעבור אדוה, השקיה בקיבוץ בארי בזמן העבודה על התערוכה היא חלק משמעותי בתהליך, בהקשר של עברה כבת קיבוץ וחברת קיבוץ לשעבר. היא מגיעה אל השיח שנוגע בנושא הקיבוצי ממקום חדש, מחוזקת ובשלה יותר מאי-פעם, עם תובנות חדשות מחייה וממסע הצמיחה וההתפתחות האישי שלה. זוהי תערוכה של פיוס והשלמה עם מכאובי העבר, של קבלת האני השלם שלה בהווה ושל מבט מאיר כלפי העתיד.

הילדה הקטנה, השקטה והנעלמת מקבלת מקום מכובד להשמיע בו את קולה, את בדידותה, את מכאוביה ואת שמחתה. ויש הרבה שמחה וחיוך מפויס בחלל.

- 1 2011, המכון הטכנולוגי בחולון, אצרה עידית פורת. פרויקט "סיפורי חיים" בשיתוף נשים משכונת ג'סי כהן בחולון.
- 2 2013, בית קבר, הגלריה העירונית ראשון לציון, אצרה אפי גן, "ילדה - צבע אדום!"
- 3 2015, גלריה צדיק ביפו, אצרה חנה קומן, "באה המלכה למלך". השם בהשראת שיר של נורית זרחי.

"כשאני כותבת אני חושבת על ילדותי שלי. הכול קורה בילדות, כל המפתחות מונחים שם. השאלה איזו צורה משווים לה", מעידה על עצמה המשוררת והסופרת נורית זרחי, שגם היא גדלה בקיבוץ והיא מדמה את הילדות לעכבישה אשר שובה אותה בקוריה.

אדוה דרורי ממשיכה במסעה אל הפנטזיה, שבויה בקורי הילדות. בהעבירה חומרי נפש אישיים מבעד לפריזמת עולם האגדה והדמיון, היא מנסה להשתחרר ביצירתה האמנותית ממשא כבד שהיא נושאת עמה. הבחירה בעולם הפנטזיה והאגדה והבריחה אליו משמשת חיבור אורגני אל העולם הילדי, עולם של נפש תמימה המאמינה ביכולתו של הדמיון לתקן ולאחות קרעים. מתוך המציאות הריאלית הקשה להתמודדות ולעתים גם לא מובנת במלואה, צומח בעזרת הדמיון עולם חלופי שיש לו היגיון וצדק משלו.

זהו המקום שבו פועלת אדוה דרורי: משחק תפקידים שבו היא לפעמים ילדה קטנה, לפעמים מכשפה רעה, פיה נדיבה, נסיכה מגונדרת או מלכה מאוהבת ומאוכזבת. משחקי הדמיון מאפשרים מרחב פעולה ענק, שבתוכו היא פועלת ללא לאות. היא גוזרת, תופרת, רוקמת, מלבדת, מדביקה, מועכת, כותבת, מציגה, מדברת. לבדה בסטודיו, בפומבי בגלריה. מסתירה ונחשפת, בונה והורסת, גוזרת ומאחה. ריטואל שלם שמטרתו הסופית היא לתקן את הנפש, להרגיש ראויה לעצמה ולעולם.

"להיות ראויה - בעבר, בהווה ובעתיד" הוא המיצב האחרון בשרשרת מיצבים המתייחסים לילדותה. במובן מסוים, בבארי שבה אדוה דרורי לנקודת ההתחלה - לקיבוץ בארי מהווה מעין תמונת מראה למקום שבו גדלה, שבו נצרכו בה מכוות הנפש שהיא מנסה להירפא מהן. סגירת מעגל.

האם זהו סופו של המסע? האם באה הנפש על תיקונה? האם באו כל גיבורותיה על סיפוקן, האם אוחו כל הקרעים? האם קוריה הטורדים של הילדות חדלו מללפף את חדרי הלב?

1 רפונול, גיבורת אגדה בשם זה כלואה בראש מגדל גבוה. האחים גרים - האוסף השלם. מגרמנית שמעון לוי, ספריית פועלים, 2009, עמ' 44.

2 "נומי עמק", מיצב-מיצג במגדל המים, גלריית מרכז ההנצחה בקריית טבעון, 2003.

3 "The Silent Kingdom", אדוה דרורי "רוקמת ביוגרפיה", מיצב-מיצג בגלריית הקיבוץ, 2011.

4 "ילדה צבע אדום", מיצב (ומיצג בערב הפתיחה) בגלריה העירונית בראשון לציון, 2012.

5 "באה המלכה למלך", מיצב בגלריה צדיק ביפו, 2015. השירים מתוך הספר "באה המלכה למלך" מאת נורית זרחי,

הוצאת מסד, 1992.

ילדה - צבע אדום! (2012) - ליבוד בצמר כבשים,
w: 4, h: 5

ר: 4, ג: 5

עדה נעמני

אדוה דרורי:

מסע - ממלכת הלבבות אל מלכת הלב השבור

"מלכת הלבבות" היה מיצג הסיום של אדוה דרורי בבית הספר לתיאטרון חזותי (2000). אדוה המלכה לובשת את דמותה האכזרית של מלכת הלבבות מ"עליסה בארץ הפלאות", מטגנת בובות ברבי והצחנה עולה לשמים.

בראש מגדל גבוה יושבת אדוה/רפונזל¹ על במת מראה מסתובבת. בדמות מכשפה או פיה זהובת שיער היא מחלקת לקהל פרוסות חלה צרובות בכתובת "נומי עמק". והקהל, אשר טיפס במעלה המגדל המוקף ארנבים משונים וביצים קשות צבעוניות, מורח חמאה על הפרוסות ואוכל².

אדוה, נסיכה טובת לב, שיערה קלוע בשתי צמות דקות ולבושה צבעונים, יושבת במשכנה המרופד בשטיחים צבעוניים ומלא בקונגלומרט של מיני חפצים מזוהרים, שבהם צעצועים ובגדי ילדים רכים. הכול סביב תפור, רקום, סרוג, עשוי לבד. והיא מזמינה להיכנס, לשבת לצדה על השטיח, לרקום ולתפור דבר-מה אישי על כריות קטנות - לעזור לה להוסיף ולהעמיס עוד על העמוס ממילא. אז גם נרקמות השיחות מלב אל לב³.

במרכז החלל המלא והצבעוני, על ובתוך שטיח לבד גדול ומבהיל דמוי עור מקולף של חיה קדמונית גדולה, שוכבת אישה-ילדה לבושה בשמלה לבנה. שפתיה זבות וידיה מגואלות בדם⁴.

שירים רקומים במכונה, בחוט אדום, על מפות שולחן ישנות רקומות רקמת יד, שירי אהבה ופיוס שחיברה אדוה. המפות התלויות הן חלק ממרכיביה של הצבה דמוית מערה במיצב האחרון שלה, שאת שמו - "באה המלכה למלך" - שאלה משיר של נורית זרחי. בשיר משוררת מלכה מאוהבת ושבורת לב שאהובה, המלך, אטום לאהבתה⁵.

זה ועוד פרק במסע, שתחילתו במלכת הלבבות הנוקמת בבובות הברבי - סמל המושלמות וההסכמה בשם ילדה אחת פגועה, החשה עצמה דחוייה ובלתי ראויה. כל מה שנצבר, חובר, נתפר ונרקם סובב

סביב ילדותה. זהו מסע של בירור עצמי המתנהל שנים, ובו מרשה לעצמה הילדה, גלעינה של אדוה הבוגרת, לברוח אל עולם הפנטזיה והאגדה מתוך אמונה שכמו באגדות הכול יסתיים בטוב.

"אבל בקצה העשב,
בקצה האופק השבור יושבת עכבישה

שמה הוא ילדות.
יושבת בקצה העשב וזוממת עליך חוט מול חוט.

לבושה את לא לבושה, ערומה לא ערומה,
רוכבת עליך ורגליך גרורות לארץ,
עינייך פקוחות ואת נרדמת,

לבדה היא אורגת עלינו,
בבוקר עד לברך, תלולית קטנה של בגדי כסף
בצהרים, עד לסכין הלחם

בערב, תביטי, עד לפה
ארמונות טחב, חור מול חור,
ועד לכוכבים".

(נורית זרחי מלון היפנודרום 1998, עמ' 23)

קשה לברוח מן הילדות ולמחוק את הסיפור המכונן, אשר, כפי שמנסחת זאת המשוררת, נכרך ונלפת בקוריו העכבישיים ולא נותן מנוח.

ילדה בקיבוץ. ילדה אחרת בתוך קבוצת ילדים החיה יחד. בית הורים, שאינו מספק די הגנה מדורסנותה של חברת ילדים המצויה בקרבת-יתר ברוב שעות היום. לילות בלינה המשותפת הרחק מהגנתם הישירה של ההורים. תחושה של נבדלות, בדידות, רצון עז באהבה, פחד מדחייה. ויש גם סבתא, זו המלבבת, המקדישה תשומת לב מיוחדת ומייחדת. סבתא תופרת לאדוה שמלות מיוחדות, יוצאות דופן בתוך הלבוש האחיד, המדים של הילדים בקיבוץ. "בתוך הלבוש הזה חשתי עצמי מאוד מוגנת", אומרת אדוה. ואני מוסיפה: ובוודאי גם מיוחדת ואהובה.

6 אדוה דרורי: מסע - ממלכת הלבבות אל מלכת הלב השבור
עדה נעמני

10 מהרץ אל הקשה, מהתמים והפגיע אל המחוספס -
תהליך ליבוד הלבד
זיוה ילין

13 עבודות - אדוה דרורי

אדוה דרורי
"להיות ראויה - בעבר, בהווה ובעתיד"
הגלריה בבארזי 2015

תערוכה וקטלוג
אוצרת: זיוה ילין
צילום: דונדי שוורץ, רן ארדה
עריכה ועיצוב גרפי: דקל מימון
עריכת לשונית: דנה ברעם
תרגום: טל הרן
הדפסה: דפוס נחליאלי

כל המידות נתונות במטרים:
ר=רוחב, ג=גובה

® כל הזכויות שמורות
תשע"ה - 2015

תודות

תודה לגלריה של קיבוץ בארזי, שבזכותה יצא הקטלוג.
תודה גדולה לזיוה ילין על ההזמנות להציג בגלריה ועל ההזמנה להתארח בקיבוץ במהלך העבודה על התערוכה.
תודה לקולין לינגווד ממכבסת קיבוץ בארזי על כיבוס עבודות הלבד הגדולות.
תודה לתמר פרי ממכבסת קיבוץ שריד על כיבוס עבודות הלבד הגדולות.
תודה לערן אבני על טיפול בחומרי הווידאו לצפייה בסטרימר.
תודה לנורית זרחי על מתן הרשות לעבוד עם השיר: "באה המלכה למלך".
תודה לחברי קיבוץ בארזי על האירוח החם, ובמיוחד לניבה שגב וליוחנן דרוקר.
תודה לשי ילין, לזיוה ילין ולכל החברים שהגיעו לעזור בליבוד.
תודה לאורה בר מקיבוץ שריד על תפירת הבובות הלבנות.
תודה לטל הרן על תרגום חומרים לאנגלית.
תודה להורי ירדנה ודוד שמלווים אותי לאורך כל הדרך.
תודה מיוחדת לעידו על כל העזרה והאהבה.

אדוה דרורי

”להיות ראויה-

בעבר, בהווה

ובעתיד”

הגלריה בבארי 2015

אדוה דרורי

”להיות ראוייה-

בעבר, בהווה

ובעתיד”

הגלריה בבארי 2015